

Fővárosi Ítéltábla, mint másodfokú bíróság
1.Bf.259/2009/18.

A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG NEVÉBEN!

A Fővárosi Ítéltábla, mint másodfokú bíróság *Budapesten, 2010. év szeptember hó 9. napján* megtartott nyilvános ülésen meghozta a következő

í t é l e t e t:

Az életveszélyt okozó testi sértés büntettének kísérlete miatt a vádlott ellen indult bűnügyben a Fővárosi Bíróság 1.B.205/2009/20. számú ítéletét annyiban változtatja meg, hogy a főbüntetés tartamát 2 (kettő) évi fegyházbüntetésre súlyosítja.

Egyebekben az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

Az ítélet ellen további fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s:

A Fővárosi Bíróság a 2009. év július hó 7. napján kelt 1.B.205/2009/20. számú ítéletével a vádlottat testi sértés büntette (Btk. 170. § (2) bekezdés) miatt, mint többszörös visszaesőt 1 évi börtönbüntetésre és 3 évi közügyektől eltiltásra ítélte azzal, hogy a vádlott feltételes szabadságra nem bocsátható.

Az elsőfokú bíróság ítélete ellen az ügyész téves minősítés miatt a cselekménynek életveszélyt okozó testi sértés büntette kísérletekénti megállapítása végett és a büntetés súlyosításáért fellebbezett. A vádlott és védője a 3 nap elteltét követően fellebbezést nem jelentett be.

A Fővárosi Fellebbviteli Főügyészség a 2009. év szeptember hó 18. napján kelt BF.699/2009/1. számú átiratában az ügyészi fellebbezést módosított tartalommal, a büntetés súlyosítása végett tartotta fenn.

Az ügyészi fellebbezés alapos.

A nyilvános ülésen az ügyész jogi álláspontját azzal indokolta, hogy a sértettnek (jobb alkarján, a jobb combon és a bal combon) a vádlott suhintva, az izomköpenyeket érintő vágott, 8 napon túl gyógyuló sérüléseket okozott. A szakértői vélemény szerint az adott elkövetési mód következményeként a súlyosabb, életveszélyes sérülés létrejöttének a reális lehetősége nem állt fenn, ezért a cselekmény jogi minősítése törvényes. Tekintettel arra, hogy a vádlottal szemben, aki többszörös és különös visszaeső, és a cselekményét a büntetéséből történt eltávozásának időszakában követte el, majd a jelen cselekményt követően is újabb bűncselekményt valósított meg, a törvényi középmérték alatti szabadságvesztés nem szolgálja a büntetési célokat, ezért a büntetés tartamának a súlyosítását indítványozta.

A védő a nyilvános ülésen előadta, hogy a tényállás megalapozott és a bíróság a büntetés kiszabásánál figyelemmel volt arra, hogy a vádlott a hatósággal együttműködött és a cselekmény elkövetését beismerte. Kifogásolta, hogy az elsőfokú bíróság a büntetés kiszabása körében enyhítő körülményt nem észlelt, a beismerésnek nem tulajdonított büntetést csökkentő hatást. Mindezekre figyelemmel kérte az elsőfokú bíróság ítéletének a helybenhagyását.

A Fővárosi Ítéltábla a Be. 348. § (1) bekezdés szerint a felülbírálat során az elsőfokú bíróság ítéletét és az azt megelőző bírósági eljárást teljes terjedelmében felülvizsgálta és megállapította, hogy a Fővárosi Bíróság az eljárási szabályok megtartása mellett folytatta le a bizonyítási eljárást.

Az ítéltábla azt rögzíti, hogy törvényesen járt el a Pesti Központi Kerületi Bíróság, amikor az ügy áttételéről döntött a Fővárosi Bíróságra, figyelemmel az elkövetés eszközére és a sértettnek okozott 3 rendbeli sérülésre.

Az áttételt követően a Fővárosi Bíróság körültekintő, lelkiismeretes bizonyítást folytatott le, mindenben eleget tett ügyfelderítési kötelezettségének. A rendelkezésre álló bizonyítékokat /vádlotti nyilatkozatok, érdektelen szemtanúk vallomásait, szakértői véleményeket, okiratokat/ egyenként és összességükben mérlegelte, mindenben eleget tett indokolási kötelezettségének. A tárgyalás során meghallgatta az igazságügyi orvosszakértőt, aki a szóban kiegészített szakértői véleményét annyiban pontosította, hogy a vádlott a 40-70 cm hosszúságú, kardszerű, éles eszközzel legalább közepes erővel háromszor suhintott a sértett teste felé, az eszköz az izomköpenyeket érték nem az ízületeket, ezek a vágott sérülések részleges izomszakadásnak felelnek meg. Az adott elkövetési mód mellett a konkrét anatómiai elhelyezkedés alapján az elszenvedettnél súlyosabb

sérülés reális lehetősége nem állt fenn (20. számú tárgyalási jegyzőkönyv, 7. oldal, igazságügyi orvosszakértői vélemény).

Az ítélet tábla a Be. 352. §. /1/ bekezdés a.) pontja alapján a fentiekben idézett szakvéleménnyel a tényállást pontosította.

A pontosítással a tényállás megalapozott és a felülbírálat alapját képezte.

Megjegyzzi a másodfokú bíróság a védő által kifejtettekre, hogy az iratokból kitűnően a vádlott az eljárás során nem volt mindvégig együttműködő, ellenkezően valamennyi meghallgatásakor másként adta elő az eseményeket. Négyféleképpen hivatkozott a sértett támadására, védekezése jogos védelem megállapítására irányult. Vallomásai részben ténybeli beismerésként, és a büntetés kiszabása körében kisebb súlyú enyhítő hatásként értékelendő.

A megalapozott tényállásból okszerűen vont következtetést az elsőfokú bíróság a vádlott bűnösségére, és a cselekmény jogi minősítése, a minősítés indokolása is törvényes.

A súlyosabb, életveszélyt okozó testi sértés büntette kísérletének megállapíthatóságához ugyanis az eszköz jellege önmagában nem elégséges, adott esetben az elkövetés módja háromszoros suhintás, a keletkezett sérülések, a támadott testtájék nem adott egyértelmű következtetési alapot arra, hogy a vádlott egy súlyosabb sérülés bekövetkezését kívánta, vagy abba belenyugodott. A veszélyes eszközzel - karddal - ellenkező szándék vádlotti akarat esetén súlyosabb, akár végzetes sérülést is okozhatott volna. A pontosított orvos szakértői vélemény alapján azonban a súlyos testi sértés büntetékénti minősítés törvényes.

A büntetés kiszabása körében a Fővárosi Ítélet tábla egyetértett a súlyosításra irányuló ügyészi fellebbezéssel, mivel az 1 évi börtönbüntetés a többszörös és különös visszaeső vádlott esetében nem áll arányban a vádlott által elkövetett cselekmény tárgyi súlyával és a bűnösség fokával. Az enyhítő és súlyosító körülményeket az elsőfokú bíróság általában helyesen sorolta fel, a Fővárosi Ítélet tábla további enyhítő körülményként értékelte az időmúlást tekintettel arra, hogy a cselekmény elkövetése óta már a 3 év eltelt. Ellenben nem hagyta figyelmen kívül, hogy a cselekmény megközelítette az életveszélyt okozó testi sértés büntetéként kísérletét.

A kifejtettekre figyelemmel a másodfokú bíróság a vádlottal szemben a főbüntetés tartamát 2 évi fegyházbüntetésre súlyosította, mert e büntetés tetterányos, és kifejezésre juttatja a vádlott fokozott személyi, társadalomra veszélyességét, alkalmas a büntetési célok biztosítására.

Tekintettel arra, hogy a vádlottal szemben a másodfokú bíróság 2 évi szabadságvesztést szabott ki, ezért a Btk. 42. § (3) bekezdése alapján fegyházban kell végrehajtani.

Az ítélőtábla a Fővárosi Bíróság ítéletét a Be. 372. § (1) bekezdése alapján részben megváltoztatta, egyéb törvényes rendelkezéseit a Be. 371. § (1) bekezdésére figyelemmel helybenhagyta.

A fellebbezési jogosultság kizárása a Be. 386. § (1) bekezdésén alapul.

B u d a p e s t, 2010. év szeptember hó 9. napján

***Dr. Tóth Éva s.k.
a tanács elnöke***

***Miszlayné dr. Lányi Éva s.k.
előadó bíró***

***Dr. Rédei Géza s.k.
bíró***

A Fővárosi Bíróság 1.B.205/2009/20. számú ítélete a Fővárosi Ítélőtábla 1.Bf.259/2009/18. számú ítéletében írt változtatás mellett jogerős és végrehajtható!

B u d a p e s t, 2010. év szeptember hó 9. napján

***Dr. Tóth Éva s.k.
a tanács elnöke***

***Kiadmány hitelül:
tisztviselő***